

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1.º NÚM. 152

BARCELONA: DIVENDRES 2 DE JUNY DE 1899

EDICIÓ DEL VESPRE

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA: Edició del vespre, 1 pta. al mes; 3 ptas. al trimestre; 10 ptas. al semestre; 20 ptas. al año.
Paquet de VINTICINCH NÚMEROS, 25 céntims.
Anuncia, esquellos, repartits y reclams, a ptes. convencionales. Per l'edició de vespre s'admeten esquellos convencionals fins a las sis de la tarde. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matutina.

Anuncis del dia

Santa Marcell, Pere, Erasme y Blaudina, mrs.
Santa de Santa Santa, manjo, Santa Clotilde, reina y lo beato Joan Grande.
Quaranta horas: Anys començan en la iglesia de Sant Ne. Exposició a las sis del matí y se reserva a dos quartes de vint de la tarde. Demà, continuï la mateixa exposició. Ab aquesta dia y en los quatre següents l'Exposició serà de las vuy del matí a las sis de la tarde.
Cort de Maria: Fa la visita a Nostre Senyor dels Angels, en la seva iglesia.
La Missa d'avuy: Es la de Sant Marcell.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D. E. Lozano.— 2 juny

Horas d'observació: 8 matí; 8 de la tarde. — Barómetro a 0 y al nivel del mar: 763.5; 764.5. — Temperaturas: Máxima: 21.1; mínima: 16.5. — Viento: 19.4; 19.4. — Humiditat: 61.0; 69.7. — Viento: Dirección: SE; 8.8. Velocidad: 1.4; 1.4. — Estado del cielo: Despejado. — Nubes: 0.0. — Viento: 0.0. — Observaciones particulares: Sereno del Sol; 4.0. — Viento: 7.0. — Lluvia: 0.0. — Temperatura: 12.0. — Viento: 1.0. — 8.0. — 8.0.

LO SENYOR

D. Pere Callol y Jorel

HA MORT A LA VILA DE BLANES

Havent rebut los Sants Sagraments

(D. E. P.)

Los seus afligits fills Agneta, Carme, Francisca, Pere, Caritat y Mercé, fills polítics don Francisco Garriga y don Joseph Girona, nets, germans, germans polítics, nebots, cosins, demés parents y ls senyors Vidal Quadras, participen als seus amichs y coneguts tan sensible pèrdua, y ls hi pregan que'l tingan present en las sevas oracions.

DE FORA CASA

Narracions de viatge.—Preu, 3 pesetas
LA OBRA DEL EXCURSIONISME
Discurs.—Preu 0'50
per Joaquim Cabot y Rovira
Dovenda en las principals librerías

OBRA NOVA

SANT FELIP NERI

Triptic en vers, original de
Mossen Jaume Collell
Mestre en Gay Saber
PREU, 2 RALS

TRENCATS

Lo millor para aliviar y curar radicalment las trencadures, las fracturas, drags, etc. *Remediu Vives* ab Regal privilegi, aparell medicinal electre magnètic, únic al mon aplicat segons prescripció facultativa.—Horas, de 9 y 1 y de 3 a 7.—Carre de l'Unió, 17, ent.

Sombrillas

Gran novetat y economia, a la fàbrica El Louvre, 5, Aroba, 5.

REGALO ALS PINTORS

de quadros. Tola ab bastidor de 100 per 60 cts., sis rals. Los demés articles a preus reduhuts. Capellans, núm. 4, recó.

LA CASA DE COMERS DE MANILA

Serra y Oliver

de la que es soci-gerent D. J. Oliver Bauzá
Trobantse a Barcelona accidentalment y a instancias de variis amichs, se decideix a admetre en comissió poders para administració y compra-venta de fincas urbanas y rústicas, tan a las provincias filipinas, com a Manila, cobrar diposits, etc., etc.

TELÉFONO 3523

Latorja, 11, Sant Gervasi-De 8 a 11 matí

ESTABLIMENT BALNEARI DE

VALLFOGONA DE RIUCORP

PROVINCIA DE TARRAGONA
Aigua Clorurat-Sódica Sulfatada, Freda
Temporada oficial desde 1 Juny a 25 Septiembre
Usada en *Brugada, Bany, Ducha y Pulverizaciones*, combat efectivamente *Herpetismo, Escrofulisme, Litis renal, Cistitis catarral, metritis y vaginitis, Bronquitis y Laringitis crónicas, Catarras crónicos del ventrillo y boudels, Dispepsias, Llagas de las cañas*, etc., etc.
Restaurant ab servey a la espanyola. Habitaciones particulares. Carruajes en combinació del ferrocarril en las estaciones de Tárrega y Montblanch.

J. MARSANS ROF.---Valors y cupóns

Rambla de Canaletas, 2

VICHY CATALÁ

A 60 CÉNTIMS BOTELLA
Rambla de Santa Mónica, 18, Barcelona

PASTILLAS MORELLÓ

Obran per inhalació y banyan tots los organs respiratorios los vapors antisépticos, antiasmáticos que deixan anar aixis que's fonen en la boca. Curan los *resaca, tos, bronquitis, asma, dengue, catarras, ronquera, abcessos pulmonars*, etc. Tenint una pastilla a la boca s'evitan los efectos nocivos del aire fret.

Farmacia del autor. Portal del Angel, núms 21 y 23

CONSTRUCCIONS SISTEMA "MONIER,"

DE CIMENT Y FERRO

CLAUDI DURÁN
(Societat en comandita)

RONDA SANT ANTONI, 9
Teléfono en lo despach, número 1855
y en los talleres, número 3308

Aquestas construccions que per sa duració, llogeresa, e impermeabilitat no tenen rival, se recomanan, molt especialment als senyors propietaris, arquitectes y constructores, para substituir ab ventajosa los diposits de zinc, plom o ferro en sas diversas aplicaciones, para los usos domèstics e industrials, empuñando ab exit cada dia superior en la instalació dels anomenats PONS MOURAS, que fan innecessaris los diposits de maderas foscas, en benefici de l'higiene y de l'economia.
Constitueix una especialitat de la casa, la construcció de safreigs transportables, lavaderos, aygueras, serpentins, etc., molt econòmics y forts.

BODAS Y BATEIGS.

No començan sens veure abans lo rich assortit d'objectes para regals, a la fàbrica, carrer Jaume I, número 17.

Als arquitectes y mestres d'obras

L'establiment més barat que s'ha vist en RAJOLAS DE VALENCIA y demés materials para la construcció d'obras, es al carrer ARIBAU, NÚM. 63, (esquerra del Ramon).—Joseph Coral, Barcelona.

Filosofias de fora

Los rabassers del marquès

Lo que pot la ilació de ideas. Sempre pel carrer veig un italià ab un orga, o ab Espanya. Volta'l manubri lo manubri, o es enjuga l'ayrova jota, o un ressort, torna a voltar y sentiu la Marcha de Cádiz, tocat el ressort de la y la màquina sona a tall d'òpera. Els diuen que es la perfecció de la màquina, perquè es la música ab màquina, però's atrassats regionalistas pretenen l'orquestra. En ella vint y cinch instruments sonan ab diferents instruments, cada un hi fa'l seu paper y del conjunt resulta l'harmonia. Està clar que'l director d'aquesta no té a mà'l manubri com lo pianista, y's necessita més trassa para dirigir una orquesta que para tocar un orga.

Espanya no es més ni manubri que un orga. Los que voltan lo manubri fan ab orga lo que volen. Las teclas, que es lo orga, han de sonar segons lo ressort de la y tots hem de ballar segons la música que soni.

Aquell manubri, sinonim de centralisme, d'opressió y de tirania, mata las iniciativas, anula las foras individuals y colectivas, no us darà may una pesa

ció tenen forsa de cap mena. La conxura dels partits ab programas pèr tots los gustos y ab la tolerancia propia de qui no creu lo que predica es la sola forsa existent y opressora.

Els no diuen partits pero tots son uns y ab un sol verdader y comú programa que's uneix. Tots convnen en que entre ells s'han de repartir lo monopoli dels empleos y del diner, tots convnen en la necessitat de dividir los pobles, las foras que s'organisan y ls partits de verdadera oposició y quan pren volada una idea y tras ella la gent s'hi agrupa, tots convnen en oferir algun lloch als caps de colla perquè entrin a la conxorxa, y si aixecan lo cap y's mostran independents tots de comd acort los ensorran.

Y ls que governan ho fan malament, pero no hi ha cap forsa que pugui oposar-sehi.

Deixemlos fer, la fruyta can del arbre pel seu propi pes quan es madura, l'Espanya està arruinada y ls deutes y la corrupció se la menján. De poch temps a eixa part la cosa's precipita. No podem salvarla. La descentralisació tal volta's salvaria, porque es més facil governar las cosas xicas que las grans, y salvant cada un tres salvariam lo conjunt; pero los de dalt no volen darla, porque s'acabaria'l seu monopoli.

Si un marquès administra malament y pert hisenda tras hisenda, y sos deutes creixen cada dia y'l seu tren de cotxes y'l seu luxu no s'atura, ni l'administració millora, ni admet de sos dependents que volen salvarse y salvarlo la proposició d'arrendarlos las fincas que li quedan para millor administras, sino que persisteix en administrar ell mateix per son ruïnós sistema que té d'estrany que arribi una hora en que ti-rin plans sobre si la condrirà cercar non amo o plantarse pel seu compte?

Serán per aixó traidors? De cap manera. Els tenen fills que mantenen, y plorant la ruina de la casa, que no han pogut, ni poden evitar, pensan y procuran per flor fillada.

Los verdaders traidors son aquells que explotan al marquès, administran malament y expremen los vassalls de sos dominis, y pel compte que ls té desbaratan tota organizació nascuda dels que treballan, los desmoralisan y divideixen para millor oprimirlos, los nombran los diputats para que pintin al marquès la cignonya, y s'alleguen oprimits volen fer servir llurs quoixas, los amenssan d'inhonestos: «calieu y paguet».

Aquests son los optimistas, que tapant los ulls al marquès, oridan sempre: «No tingui por, que tot marxa. Sempre anem de conquesta en conquesta. Los miserables jernalers que l'avisen son gent revolucionaria. Confliu en nosaltres qu'ho portem tot. Avant y fora».

Però en la casa pas a pas, per indolencia llogica los números no mentixen, y si no vé una reacció, lo daltaba es inevitable.

No hi ha més cosa que la que crema, y aixó sols dura fins... que s'acaba.

Volén conèixer los culpables de la ruina, los traidors y ls complicats que ensorran la casa? Mireu quins son los que s'enriqueixen de sas despulles, los qui sels treballan de llengua y ab los Bertrán d'una sola pesa gastan més bono.

Los qui creuen veure hi clar y dependeixen d'aquesta gran casa que fou la poderosissima Espanya, y l'han vista perdre terras y més terras, desmembrarse sense treurens los deutes, tornarse xica de dia en dia y sos deutes sempre més grans y son luxu d'empleats y d'oficinats sempre en augment que té de estrany que pensin en lo pervindre y en lo que cal fer si la casa cau?

Los qui creuen la caygada inevitable, son partidaris de l'independencia de la regió, los que encara tenim fé en que ab la descentralisació pot salvarse, son autonomistas. Dels que governan dependeix que creixi'l número dels uns o els altres, porque al principi ab lo qui cau, ningú hi vol seguir.

Pagés.

El mirallet

PER ENRICH DE FUENTES

Pochs dies abans de casarse, la Cinteta, regitant capassos y calaixos, va trobar un mirallet rodó, ab mànec d'os, que estava enfatorat desdota de tots els seus records de noya. Era'l més antic de tots els records materials que guardava: demunt d'ell hi havia una pila de flors seques, de llistas de balls, de vnos trencats, de cartas; fins dos retrats de home, de dos homes, dos joves.

Llensà flors y vnos, estirpà papers y retrats, y's quedà ab el mirallet a las mans, mirant-hi y somrient a tots els presents que li retreia.

Que cambiada's trobava la Cinteta! Are era tot una dona, dins de poch neris casada; després, mare de familia, si aixís era'l voler de Deu, y ja's veia portant la quixalla a costura, al dematí, y contant-hi quèntos, al vespre, l'hora d'anar al lit; y a veia anarse fent vella, y arribant a ser avia. Com corria lo pensament! Vella y tot! Quina dif-rencia de la Cinteta que, cinch anys enrera, arribava un mitgdia a casa seva quan tothom acabava de dinar; encesa de cara, rendida d'haver caminat de pressa, peruga de que la renyessin, y dient a las mans un mirallet rodó ab mànec d'os! A las preguntes de sa mare havia respost que de fer tart no tenia la culpa la feyna y que'l mirallet l'havia trobat. La Cinteta recordava que sa germana gran no ho va creure, y que va amenssalar-la ab el dit boy fent mitja rialleta.

Y tot plegat no havia estat res. La historia que li retreia'l mirallet no tenia més importancia que l'haver fet neixer en el seu caparró de joventut tot una colla de pensaments nous; pero justament per aixó'l record li n'era agrados com cap altre, y per aixó mateix, mentres que's desfeia de tota aquella pila de flors y cartons, conservava'l mi-rall, sense cap intenció de tornar-lo a tenir tanest, y disposada a ensenyar-lo al marit y a contar-li'n la historia.

Cinch anys enrera, quan no tenia catorze y mitg, la Cinteta treballava a casa la senyora Mercé, una cusidora establerta en un segon pis del carrer del Hospital, y que vestia un grapat de menestras d'aquellas que's agrada anar mudadas, pero sense exageracions ni colors llampanats mal que la moda s'hi porti. Ab la Cinteta treballavan quatre xicotas més y una eaganin que feya de aprenenta; tot plegat sis donetes que rellavien del dematí al vespre cansons d'ensomnats y arias de sarsuela. Tan aviat se sentien si *«ay de mi! ay de mi! si acabaré llorand yo que siempre rei, si, si!»* com tornavan als temps de l'antigalla ab el *«Donde vas, d'nde vas Adalaoaoida!»* sense deixar el castell de comedia més que al arribar Santa Llúcia, en quina diada totes aquelles treballadoras anavan juntes a la fira a comprar una Coca, la duyan a casa la senyora Mercé, la posavan en un prestatge reconer de la sala que's servia de obrador, y esperavan la Candelera cantant totes las cansons de *Pessebre* que hi havia en tots els librets que venian tots els cegos, y començant y acabant sempre ab la que's agradava més perque millor s'avenien cantant-la:

De la ro, ro, ro....
De la za, za, za....
De la ro, de la za,
De la rosa bella!

Una de las fadrinas, la de més temps, no dinava cap dilluns sense haver sentit un sermó de la mestressa. Y era que, cada dilluns, ademés de fer tart, en tot el dematí no parava d'ensenyar, explicant ximpleries y parlant d'una Societat, ahont anava a ballar els diumenges, tarde y vespre; las tardes, sola, els vespres, ab sa mare, una pobra viuda que no tenia altra voluntat que la de sa filla, y que, tan bon punt els músics las empuñaban ab el primer waltz, s'adormia com una Santa!

Se deya Fausta la fadrina sarauhista, però a la Societat la coneixian per la *mitja cana*, nom que, per lo petita y prima qu'era, y lo encorcadada qu'anava, li havia tret un botiguero del Call ab qui ella no volia ballar perquè sempre la trepitjava. Y la Fausta va ser qu' desencaminà a la Cinteta: un diumenge a la tarde anà a cercarla ab una escusa y se l'endugué al sarauhet.

Quins plagas els sarauhistas de La Ignocència! Sempre'n tenian una para dir aquella colla de salta-taulells pintureros que no havien de fer sino allargar las mans para endursen un cor de dona a cada dit y encara'n deixavan altres tanta esperant tanta. Anem a dir que de modos no'n tenian gayre tots aquells aficionats a la ballaruga, eró a las noyas qu'anavan a La Ignocència als diumenges a la tarde, ja ls agradava que las tractessin un xich a la tnuanta quan las mares no hi eran. També hi havia

sois senyores, però anastes, al vespre de lo que podí esperarse de l'educació d'ells, exagerant la nota, y, si ls donava para ser dixeratxeros, eran més peca solta qu'els altres.

El pianista era un deixeble d'en Xalabarder, y ja no cal dir si'n sabia de balls recargolats. Tocava un schottisch! Hi havia jovent que tenia la parella aconduçada, y que, acabat de ballar, anava a seure en un recó, davant d'una tauleta ahont els servian un aixero-p a'n ella y un café a'n ell: n'hi havia que ballavan ab las despariadas, are pica d'aquí, are pica d'allí; y n'hi havia alguns que no ballavan y's passavan las horas arreconats com l'aranya que teixeix paranya, o anant a donar conversa a las xicotas encogidas ó a las balladoras que quedavan en vagra.

Un d'aquests s'acostà a la Cinteta mentres la Fausta giravoltava ab un noy de casa bona qu'els diumenges a la tarde tirava per la tremenda. La Cinteta no l'entenia a'n aquell senyor que li enrahonava com si parlés a una criatura, y que tan aviat la feya riure ab un estirabot, com l'entristia ab conchella estranya, com la feya tornar roja de vergonya ab unas parauladas que, sense saber ben bé lo que volian dir, li semblava que no eran prou de bon esser. El trobava molt aixerit, y fins maco, y li agradava el seu modo de vestir y la manera de mirar. De totes passadas volia convidarla a pendre alguna cosa, però ella no volgué res, y aixó que la Fausta s'havia fet d'ur una orxata, y li deya que no fos tanta, que demanés, si tenia sot. Ja'n tenia de set, ella, però li semblava que no estava prou bé que aquell jove li parqués res.

Com la Cinteta no va voler ballar ni una americana, aquell jove fa ferli companyia tota la tarde, y com qu'el xicot no's proposà ni mica, al'anarsen de la Societat, ja començava a enrahonar-hi ab certa franquesa. El ballador de la Fausta va sortir ab ellas.

—Què no's companyia, vostè?—di-gué la Fausta al jove que no ballava;—Apa, home, apa!

La Cinteta no gosà dir res. La Fausta y'l seu ballador varen passar davant y ella seguí acompanyada de l'altre jove.

Que n'hi va dir de cosas! Més de mil, totes barrejadas, confuses en una, en una qu'anava y venia en la conversa, y que s'encostava en el cervell de la Cinteta cada cop ab més forsa: estimar! Si, estimar y fora, aquella fal-lera qu'ella sentia feya algun temps, tota aquella barreja de pensaments y sensacions que li havian tret las ganas de pensar en minas. Estimar! Quinas ganas no tenia, ella, d'estimar, y de que l'estimessin! Y totes aquelles paraulas, tot lo que li deya aquell home, responia als seus pensaments, y el record de la conversa la tingué desvetllada gayrebé tota la nit.

Al endemà, al llevarse, va tenir por. Recordava que havia explicat al seu acompanyant de la tarde abans tot quant ella feya, tot quant ella pensava: recor-

dava que li havia dit las horas en que sortia de l'obrador; y tremolava al pensar que havia quedat ab ell en que veurien el dilluns a mitja, al sortir ella de treballar. Y tot el demati, mentre l'esbojarrada Fausta explicava alegres de la vigília, y la feya tornar vermella contant ab malicia a las demés treballadoras tots els detalls de la conversa de la Cinteta y el jove que la festejava, ella no's podia treure del cap el pensament de que, a l'hora de plegar, la esperarien a la cantonada, y que, per primer cop de la vida, aniria pel carrer, sola, al costat d'un home que li havia parlat d'estimar.

Al ser l'hora d'anarsen, a n'ella, se li despertaven las ganas de fer feyna; hauria volgut tenirne molta y haver de quedar-se a dinar allí mateix. Tenia por y no sabia de qué, y tota tremolosa baixà l'escala y exí al carrer; y al trobar-se davant d'aquell xicot que l'esperava, del seu xicot, se tornà groga y no encertà a saludar-lo ab trassa. Ell se li posà al costat, y comensaren a caminar junts, ella muda, ell enrahonant, enrahonant sempre, dihent que havia pensat tant en ella, que l'estimava, que volia que ella l'emités: pariant d'un grapat de coses que enterbolien l'entendiment, queixant-se de que no tingues confiança en ell, reptant perquè'l dia abans no volgués acceptar el més petit obsequi. Y ella, mirant a tot arreu ab els ulls esverats, semblant-li que tothom la guanyava, no gosant saludar als coneguts, caminava d'esma, y deya a l'enamorat que no's mofés d'ella, que ella era molt joventeta, que ell devia tenirne de altres, y que no prengués a mal que no hagués volgut beure orxata, y que de confiança en ell ja'n tenia...

—Provímho. Miri aquest aparador: què n'hi agrada?
—Ay! ay! res...
—Aquell mirallot?
—Pero, fugí y ara?
—Entrém.
—No senyor, ay! ay! si jo... no vull.
—Que no veu que la gent ens mira? No veu que fém un paper ridícul?... Entrí, dona, entri.

La por de la gent que la mirava va empenyer la Cinteta fins dins la botiga, caminant d'esma, els ulls carregats de pampallugues: va sentir enrahonament y trinch de diners, va veure riure al dependent que embolicava'l mirall, prengué el paquet que li donaven, y tornà a trobar-se al carrer, al costat d'aquell xerreyre que la trastocava, més avergonyida y poruga que abans, ab una por y una vergonya barrejades ab certa mena d'ensopiment dels que l'emendrosia.

Després, al arribar aprop de casa de ella, vanen aturar-se al peu d'una entrada, y enrahonant, enrahonant, passaven els minuts y els quarts, y ella no gosava dir prou.

Havent dinat, abans de tornar a la feyna, quan sa germana ja era fora de casa, va ficar-se al quarto d'ellas dngas, y's mirà al mirall: y al veure-hi els ulls esverats, tremolosa la boca, y el front humitejat de suor, va tenir més por que may, no d'ell, por d'ella mateixa; va veure ab quina senzillesa, gayre bé sense adonarsen, s'havia deixat governar la voluntat per un home que dos dies abans no coneixia; sentí remordiments d'haver sigut lleugera; s'robà poch dona pera no voler ser nena, y ab prou anys pera no comprendre que ja era una dona, y certes coses no estava bé ferles, y decidí no compareixer, el vespre, al punt ahont, segons havian quedat ab ell, devian trobar-se.

Y al sent al vespre, en lloch de tirar carrer de l'Hospital amunt, cap a la Rambla, sortí bronzenta de l'escala, y anà cap al Padré, corrent adaladada, girant-se a cada pas pera veure si la seguien; tombà pel carrer del Carme, y no es cregué segura fins que's va veure a casa.

Aquella nit, al anarsen a dormir, ho contà tot a sa germana gran. A l'endemà sa germana la acompanyaria a la feyna y va anar-la a cercar, y, al cap de dos dies, el jovent de la Societat ja no feya més els tatos.

El dilluns següent, la Fausta li va dir que aquell xicot l'havia pres per ximpla, y que ja'n tenia un'altra.
Y a la Cinteta li va sapiguer greu, vés qu'es estrany!

ENRICH DE FUENTES.

Notas políticas

A "Las Noticias"

Las Noticias no sab qu'encara hi ha classes. Sobretot la educació divideix los homes en dos estaments que's separa un abisme.

Aqueixa mateixa distinció cal ferla dintre la premsa.

Nosaltres discutim las qüestions, discutim las obres, pero'n guardem de calificar a las personas.

Las Noticias nos nega un fet, y nosaltres ab fetxas ab texts lo posem en evidència.

Las Noticias, per tota resposta, ella mateixa's califica, s'aplica'l nom que nosaltres no l'hi haguérem aplicat y traspassa 'ls límits decorosos de la discussió periodística.

La resposta a això es ben senzilla.

Es la que més d'una vegada qui ha escrit lo soit a que'n referim, haurà rebut de las personas ben educades. Aquesta resposta es la que tornarem a Las Noticias mentres no aprengui a discutir com lo respecte propi y lo respecte al públic exigien.

Meeting de sucrers

S'ha celebrat aquesta tarde l'anunciament meeting al Teatre de Novetats, organitzat per los obrers de las diferentes industrias perjudicadas per los vigents aranzels del sucre estranger.

L'acte comensà a dos quarts de cinch de la tarde, constituint-se la Mesa en aquesta forma: president, Pere Roca; secretari, Emili Puigdomenech; vocals, Joseph Matal, Anton Masip y Francisco Padró.

Hi assistí lo delegat del Governador, senyor Pelaez.

Lo senyor Roca llegí un treball, protestant de las manifestacions realitzades a Saragossa y Granada; diu que's fabricants de sucre més que de fabricants deuen calificar-se d'assurs. Recomanà energia, pero ordre y previsió.

Dona com'te lo senyor Puigdomenech, d'una Circular que's obrers de Barcelona dirigeixen a tots los d'Espanya, encaminada a demostrar los inmensos beneficis que realisan los fabricants de sucre; se fa veure en aquesta circular, que de continuar los vigents aranzels, se mataràn importants industrias, sense que's conuehadores de canya y remolatxa ne surtin beneficiats.

En cambi, s'afirma en aquesta circular, moltes comarcas fruitaires de Catalunya, reberian grans perjudicis.

D. Esteve Carreté manifesta que's fabricants de sucre explotan als pagesos, los qui han sigut obligats a fer las manifestacions de Granada y Saragossa. Fa veure las ventajas de l'associació, aixís peis amos com peis treballadors, fins al punt que de aquells podrian establir fabricas de sucre per son compte.

Diu don Manel Palomé, que's fabricants de sucre no han refutat cap de las rahons alegadas peis industrials en la Exposició presentada al ministre d'Hisenda. Deploia'l pervindre que s'espera a la classe obrera en cas de continuar lo vigent aranzel.

D. Joseph Vilardell s'ocupa de la fabrica de sucre de la plana de Vich. Ni un pagés, al preu que se's li pagà la remolatxa, ha tingut ganas de tornar a courenharne, de maners que la fabrica de la plana es un monstre reusut per sa propia cobdicia.

Demanada la paraula per don Francisco Sabaté, s'entreté en combatre als fabricants de sucre, quin ideal, diu, es lo diner. En pintoresca frase combat als polítics castellans, que afirma serveixen sols per enrahonar.

La presidencia demana permis al públic pera que un dels presents al acte, pugui enrahonar en castellà, per ignorar la nostra llengua. Lo públic accedeix y lo individu afortunat pronuncia algunas paraules adherides al acte.

Lo president, després de breus paraules, proposa l'envio d'un telegrama a la Reina y al ministre d'Hisenda, com aixís se acordà.

Tots los oradors foren molt aplaudits.

Noticias de Barcelona

En la regata, de canoes a dos remitgers celebrada ahir en nostre port, arribà primer lo «Nieves» y lo «Canigó» segon.

Los premis eran respectivamente objectes d'art oferts per los senyor Ministre y comandant de Marina.

En la perissosira va guanyar lo premi del ministre de Marina, lo «Lucero».

En aquesta regata occurríen variats accidents cayent al mar los tripulants de las diferentes embarcaciones que hi prengueren part.

La de canoes, verificada per la tarde, no oferi cap interés. Guanyà la «Estrella».

Ab motiu de la professó que se celebrará demà passat a Gracia, on tots los centres d'aquella barriada s'estàn organisant diferentes festas.

Demà dissapte, en la Diputació provincial y a las deu del mati, tindrà lloch la subasta pera l'adjudicació del servey de provisió de lon llatas d'espardenyas de doscents vintiquatre parells cada una ab destí als mossos de la Esquadra.

Avuy hem tingut lo gast de saludar en nostre Redacció al distingit periodista enskar don Angel de Jansoro, director de «Euskalduna», que passará alguns dias a Barcelona.

Desitjám al entusiasta nacionalista vasch que li signa agradosa sa estada en terra catalana, ahont ab tanta de simpatia se mira'l desvetllament d'Euskeria.

Lo dia 11 del actual tindrà lloch al Ajuntament la subasta relativa a la adquisició de marbre tallat ab destí a las quadras de bestiar porquí a l'escorxador general, baix lo tipo de 13.519 pessetas'04 pessetas y díspit de 675'95.

La Comissió gestora en la qüestió dels sucrers nos ha enviat la circular que dirigeix als seus representants, donantlosi compte dels treballs practicats a Madrid, dels que ja tenen noticia nostres llegidors.

Aixís mateix n'hem rebut una altra que los dependents confiters, pastellers, xocolaters y oficis consemblants de Barcelona, han dirigit als seus companys de tota Espanya demanantlosi la seva cooperació pera recabar del Govern que rebaxi's drets dels sucrers.

La Academia de la Verge de Montserrat y Sant Lluís Gonzaga, tindrà la Comunió general de reglament, lo prop vinent diumenge, a las vuyt del mati, a la iglesia de Santa Agna, sent lo celebrant lo reverent cura párroco conciliar de nostra Academia.

Durant la Santa missa, la secció musical, baix la direcció del mestre don Domingo Luprestí, tocarà escullidas pessas de son repertori.

Per rahó de celebrarse en la iglesia de la Mercé la festivit del Corpus, no tindrà lloch demà la funció de la Salutació Sabatina.

Los camillers varen conduhir ahir tarde al Hospital de Sta. Creu un home que's va trobar sense sentits, al carrer de Montaner.

Ahir tarde va canre al mar en lo moll de Sant Ramon un nen de sis anys, al que lo graven salvar uns barquers.

Ahir un lladreget a la plassa de Sant Jaume, tractà d'apoderarse violentment del xano d'una senyora, pero ella cridà assistència y alguns tranzeants s'apode-

raren del lladre que fou conduhit als calabossos del Jutjat.

Diu la *Revue Universelle* que's pescadors holandesos coneixien pescas extraordinarias ab l'ús d'un esqut tan senzill com curiós. En una amolla de vidre ben clar y transparent hi posan aygua y a dintre insectes apropiats, tapantla després perquè no puguin sortir. Lligan la anapolla ab una corda, la llenan al fons, la mou la corrent y la seva lluhissor bellugadissa atrau a centenars de peixos que comensan a donar voltas al seu entorn. Sembla que els animals tancats excitin tan la gana dels peixos, que quan se 'ls hi tira l'am, se n'agafan en un número extraordinari.

Trobantse a última hora d'ahir tarde dedicat a la pesca en una barca a la vora del Llobregat, un vell de 64 anys dit Agustí Joan Llairet, l'hi sobrevingué un atach de feridura que l'haguera mort en complet abandono de no adonarsen la tripulació del vapor «Francolí» de la casa Tintoré y Companyia, que va remolcar la barca fins al port, ahont fou degudament auxiliat aquell infelís.

Lo diumenge vinent, a las sis de la tarde, la societat coral «Catalunya Nova» celebrará examens pera probar la suficiencia dels alumnes de la escola de nens.

L'acte será públic. La reuercitació de premia tindrà lloch lo diumenge següent, dispoñantse al efecte un concert dedicat als socis protectors.

La Associació del Sagrat Cor de Jesús de Sant Agustí, celebrará solemnes cultes durant lo mes actual en honor a Jesús Sagramentat. Fins al dia 5 del juliol vinent, a las 7 del mati, s'exposará S. D. M., se resará la missa, llegintse las meditacions y oracions del dia y alternant ab cántichs piadosos. Ademes hi haurá plática pel reverent mossen M. Camprubí. Després se cantarà un himne y per últim se reservará.

Demà dissapte, a dos quarts de deu del vespre, don Joseph J. Nin, donará a la Sala Estela un concert de piano. Lo programa's dividirà en tres parts, figurant hi en la primera «Giga» en *si bemol*, de Matheson, sonatas en *si bemol* y en *mi* de Scarlatti, «Preludios», «Sarabanda», en *sol menor*, de Zipoli y «Giga» en *si bemol menor* de Graun.

La segona part esta composta de quatre obras de Schumann, y la tercera d'altras tantas de Grieg. Lo senyor Nin dedica aquest concert al seu mestre don Carlos G. Vidiella.

Abans d'ahir, últim dia del concurs pera aspirar a la empresa del Liceu, havia presentat no més plech de condicions lo senyor Bernis.

Los professors de la Banda Municipal luhiren en la professó d'ahir las medallas que's li regalà l'Ajuntament de Valencia, com a record del festival que allí donaren en 1897.

Pera dur los cordons del pendó en la professó de la Casa de Caritat, l'Alcalde ha designat a don Eduard Bartrán y Rubio, president de la Real Academia de Medicina, y a don Joseph Maria Rius y Badia, vis-president de la Económica de Amichs del País.

Ahir va ser detingut un subjecte, natral de Mallorca, acusat de fer corre billetes falsos del Banc d'Espanya.

Avuy han comensat a la nostra Universitat los examens de fi de curs.

Ha quedat aplasat per fins lo dia 9, lo concert que devian donar lo dia 4, los notables artistas senyors Granados y Malats.

Ab la estafeta de Sant Gervasi, sucursal número 6, ha quedat complet lo servey de correus en los pobles agregats. Las expedicions surten de Sant Gervasi cap a la estació central a las 6 y a las 11'45 del mati, a las 5'45 de la tarde y a las 8'30 del vespre. Los certificats s'admeten de 9 a 11'45 del mati y de 3 a 5'45 de la tarde, lo mateix que's valors declarats y la entrega de cartas en llista.

La correspondencia dipositada als bucs dels estanchs se recull a las 11 del mati y a las 5 de la tarde, y a la estafeta 5 minuts abans de la sortida de las expedicions.

Lo repartiment a domicili es lo següent: A las 8 del mati, correu de Madrid, Saragossa, Valencia (expres), 2.ª expedició de Fransa, Sant Joan de las Abadesses, Berge, Litoral, Picamoixons 6 interior; de Mahó y Aleudia, los dilluns; Soler, los dimars, y Palma, los dimecras y dissaptes.

A las 2 de la tarde, mixte de Valencia, 1.ª expedició de Fransa, Sant Joan, Berge, Litoral, Reus, Picamoixons 6 interior.

En lo local del Colegi del Art major de la Sede (carrer Alt de Sant Pere, núm. 1), hi quedat ja establert los projectes pera l'concurs y la Exposició de dibuxos, aplicats als teixits de seda, que per iniciativa del senyor Fiter Inglés acordà convocar la Junta directiva de la institució. A la Secretaria del Colegi, se facilitan invitacions pera visitarlas fins al dia 15 del actual, signent las horas d'entrada de 4 a 7 de la tarde 'ls dias feyners y de 9 a 12 del mati els dias de festa.

Lo doctor Robert ha delegat al primer tinent d'alcalde don Joan Amat, pera dur lo pendó a la professó que's farà'l dilluns, a la iglesia de Sant Miquel de la Barceloneta, designant pera dur los cordons al comandant de Marina y al representant de la Junta d'Obras del Port.

— Boston Waltz pera piano.

A las deu d'aquest mati ha sigut conduhit al Cementiri non lo cadavre de donya Antonia Josepha Mas y Ginestra, senyora molt distingida y apreciada per sa bondat y sas virtuts entant quants havian tingut ocasió de tractarla.

L'enterró s'ha vist concorregut per las numerosas relaciones que comptava en nostra capital la plorada difunta.

(Q. A. C. S.)

Ab aquest motiu repetim a la familia la expressió de nostre viu sentiment.

A mitjans del mes actual, se procedirà al enderrocament de la vella estació del ferrocarril de Badalona, inaugurantse la nova lo dia de Sant Joan.

La Comissió executiva que gestiona la revisió del procés de Montjuich, va reunir-se ahir, acordant convocar a la Junta de

advocats y designar al senyor Junoy pera que passí a Madrid a posarse d'acort ab los elements revisionistas de la vila y cort.

S'aprobà una circular dirigida a la premsa y al públic y s'acordà tornar a celebrar sessió demà dissapte.

Demà dissapte a las nou de la nit y en o Poment del Treball Nacional, don Victor Abargues de Sostén, donará una conferencia sobre un projecte d'obrir nous mercats pera nostras industrias a l'Arabia, Africa y Siria.

Ahir tarde, en lo Passeig de Gracia, varen embestir un cotxe del tramvia y un carruatge particular, quedant aquest molt mal parat.

Per fortuna tant lo cotxero com un particular que anava a dins, no sufriren dany de cap mena.

NOTICIAS RELIGIOSAS

Parroquia de Ntra. Sra. del Carme.—Diumenge eixa Parroquia celebrará la festa del Corpus. Al mati durant la missa de las 8 se farán los exercicis del mes del Sagrat Cor. Després l'Apostolat de la Oracióindrà Comunió General de Reglament essent predicador lo senyor Rector doctor Garriga.

A las nou y mitja se cantarà solemne Ofici, organissantse luego la Professó, a la que concorreñan las Asociaciones de la Parroquia y Colegis de noys.

Aquest dia y demés de la Octava la funció de la tarde será a las quatre, reservantse S. D. M. a las sis y s'acabarà ab lo resso del Sant Rosari.

Apostolat de la Oració del Seminari Conciliar.—Demà passat, dia 4, a las vuyt del mati, Comunió General per tots los associats, fent la plática preparatoria l'reverent director del Apostolat. A las 10 missa a tota orquesta, per la Capella del Seminari, la gran Missa de Gloria del mestre Calvo, celebrant lo reverent director doctor mossen A. Forcadas, y predicant lo reverent P. F. Esteve de la Companyia de Jesús. A dos quarts de 6 de la tarde, solemne Trisagí, predicant lo reverent P. L. de Valdivia, conceixi. Seguirá la professó peis clausures del Seminari, acabantse ab la Benedicció y Reserva.

Gazeta de Teatres

Líric

«Los Danicheff ó el siervo ruso», comedia en 4 actes de Pere Nemovski, traducció de don Valentí Gomez y don Felip Gonzales Llana, representada ahir, fou en nostre concepte una decepció. Encara que l'acte primer es de gran forma, fa pensar que los «Danicheff» será un drama per lo estil de l'«El pane altrui» que's fan conceixer en Novelli, socialment innovador, perque l'argument se inicia com una de tantas injusticias que pesan sobre la miserable classe dels mujiks en relleu davant lo senyoriu absolut y brutal de la noblesia rica de Russia. Sembla prometre un retoy poderós entre la tradició d'aquella mena de feudalisme aclaparador y asfixiant ab la pura doctrina de la caritat y l'amor. Pero fins aquí no es més que una promesa que s'ha l'expectador potser enganyat pel mateix desig d'un argument macelo y filosófic, y asperant per la curiositat d'interés que aquí inspiren las instituciones, costums y regim d'aquell país que únicament coneixem per referencias.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

Més, la obra se converteix en una faula; es un episodi més folletinesch que dramàtic. Ni's personatges agafan prou relleu, ni la factura es racional y convincent: aquells cambian de pensament y de localitat ab una precipitació purament arbitraria. A n'aixó s'afegeix una intriga de gont venjativa, entre un comerciant vil y una princesa inverosimil per molts conceptes; y llavors la obra se converteix en un passatemps que'l públic se pren com a pur entreteniment. Ja no es un estudi de la societat russa, ni l'interés de moltes relaciones en apariencia parabólicas de Tolstoy, ni la intensitat de Turgenyeff, quan se refereix a defectes semblants, als que entristeixen l'aspecte de la observació de las miserias de la patria del Czar y sa fastuosa cort, y altres països, ja que en tots hi ha pobres y rics.

La execució, no tingué res d'extraordinari en general, los papers no donan per més, y en algun actor, se vogé que no lo havia estudiat prou.

